

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ville de Verviers

Ответник: J

Диспозитив

Клауза 2, точка 2, буква б) от Рамково споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национален законодател — който в съответствие с предоставената му от тази разпоредба възможност е изключил определена категория договори от приложното поле на националното законодателство за транспониране на Директива 1999/70 и на Рамковото споразумение — да бъде освободен от необходимостта да приеме национални мерки, които могат да гарантират на работниците по тази категория договори, спазването на целите, преследвани с Рамковото споразумение.

(¹) ОВ С 288, 26.8.2019 г.

Преюдициално запитване, отправено от Апелативен съд - Варна (България) на 19 ноември 2019 година – наказателно производство срещу DR

(Дело C-845/19)

(2020/C 68/30)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Апелативен съд - Варна

Страна в главното производство

DR

Преюдициални въпроси

1. Приложима ли е Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ, L 127/39 от 29 април 2014 г., поправка ОВ, L 138/114 от 13 май 2014 г.) и Хартата на основните права на Европейския съюз по отношение на престъпление, изразяващо се в държане на наркотични вещества с цел тяхното разпространение, осъществено от български гражданин, на територията на РБ и когато евентуалната икономическа облага също е реализирана и се намира в РБ?
2. При евентуален положителен отговор на първия въпрос, какво следва да се разбира под понятието „икономическа изгода, придобита косвено чрез престъпление“, съобразно чл.2 § 1 от Директивата и парична сума, установена и иззета от жилище, обитавано от осъденото лице и неговото семейство, и от лек автомобил, управляван от него, може ли да съставлява такава?
3. Следва ли чл.2 от Директивата да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба като тази по чл.53, ал.2 от НК на РБългария, която не предвижда отнемане на „икономическа изгода, придобита косвено чрез престъпление“?

4. Следва ли чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като тази по чл. 306, ал.1, т.1 от НПК на Р България, даваща възможност да бъде отнета в полза на държавата парична сума, за която се твърди, че е собственост на лице, различно от лицето, извършило престъплението, без за това трето лице да съществува възможност да бъде конституирано като страна в това производство и да му бъде осигурен пряк достъп до правосъдие.

Жалба, подадена на 21 ноември 2019 г. от FVE Holýšov I s. r. o. и др. срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 20 септември 2019 г. по дело T-217/17, FVE Holýšov I s. r. o. и др./Комисия

(Дело C-850/19 P)

(2020/C 68/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: FVE Holýšov I s. r. o., FVE Stříbro s. r. o., FVE Úsilné s. r. o., FVE Mozolov s. r. o., FVE Osečná s. r. o., Solarpark Rybníček s. r. o., FVE Kněžmost s. r. o., Hutira FVE - Omice a.s., Exit 90 SPV s.r.o., Onyx Energy s.r.o., Onyx Energy projekt II s.r.o., Photon SPV 1 s.r.o., Photon SPV 3 s.r.o., Photon SPV 4 s.r.o., Photon SPV 6 s.r.o., Photon SPV 8 s.r.o., Photon SPV 10 s.r.o., Photon SPV 11 s.r.o., Antaris GmbH, Michael Göde, NGL Business Europe Ltd, NIG NV, GHG Ltd, Radiance Energy Holding Sàrl, ICW Europe Investments Ltd, Photovoltaik Knopf Betriebs-GmbH, Voltaic Network GmbH, WA Investments-Europa Nova Ltd (представители: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes, T. Herbold, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия, Чешка република, Кралство Испания, Република Кипър, Словашка република

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменено обжалваното съдебно решение;
- да бъде уважена жалбата им срещу Решение на Комисията C(2016) 7827 окончателен от 28 ноември 2016 година относно държавна помощ SA.40171 (2015/NN), относно насърчаването на производството на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници, резюме от което е публикувано в Официален вестник на Европейския съюз ⁽¹⁾ или алтернативно
- да бъде върнато делото на Общия съд;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата е относно (i) понятието „държавна помощ“ по отношение на схеми за възобновяеми източници с частно финансиране, (ii) надеждността на решенията на ответника относно граждани на ЕС, (iii) запазването на техните оправдани правни очаквания предвид промените в заеманите от ответника становища и (iv) границите на правомощията на ответника, с които той злоупотребява. Жалбоподателите посочват осем основания.

Първо основание: тъй като Общият съд приема, че писмото на ответника от юли 2004 г., изпратено до съответните сдружения в промишлеността, съставлява необвързващ акт, Общият съд а) тълкува погрешно и нарушава практиката на Съда относно въпроса кога е налице акт на съответния орган б) и нарушава производствените правила, като засяга неблагоприятно жалбоподателите.